

Brussel, 24 februari 2016
(OR. en)

**Interinstitutioneel dossier:
2015/0307 (COD)**

**6310/1/16
REV 1**

**FRONT 79
SIRIS 20
CODEC 185
COMIX 127**

NOTA

van: het voorzitterschap
aan: de Raad / het Gemengd Comité
(EU-IJsland/Liechtenstein/Noorwegen/Zwitserland)

Betreft: Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2006 inzake het aanscherpen van de controles aan de hand van relevante databanken aan de buitengrenzen

Het in hoofde genoemde voorstel, dat deel uitmaakt van het grenzenwetgevingspakket, is op 15 december 2015 door de Commissie ingediend. De belangrijkste doelstelling ervan is bij te dragen tot het voorkomen van bedreigingen voor de binnenlandse veiligheid en de openbare orde. Met het voorstel wordt ingegaan op het verzoek van de Raad JBZ van november 2015 om "een doelgerichte herziening van de Schengengrenscodes, waarbij wordt voorzien in systematische controles van EU-onderdanen, met inbegrip van de controle van biometrische informatie, aan de hand van databanken aan de buitengrenzen van de Schengenruimte, en waarbij ten volle gebruik wordt gemaakt van technische oplossingen om de vloed van verplaatsing niet te belemmeren". De conclusies van de Europese Raad van december 2015 en februari 2016 indachtig, is het bereiken van overeenstemming over dit voorstel een absolute prioriteit.

Er is aanzienlijke vooruitgang geboekt tijdens de besprekingen in de Groep grenzen op 8, 19 en 29 januari 2016 en de JBZ-raden op 4 februari 2016. Er is verdere vooruitgang geboekt op 10 februari 2016, toen het Comité van permanente vertegenwoordigers een compromistekst voorgelegd kreeg van het voorzitterschap. In het licht van die besprekingen en de bespreking door de JBZ-raden op 18 februari 2016 heeft het Coreper dit onderwerp op 24 februari 2016 verder besproken aan de hand van een herziene compromistekst.

Het voorzitterschap heeft op basis van de conclusies van het Coreper de verder herziene tekst in bijlage dezes opgesteld.¹ Deze tekst werd door een toereikende meerderheid van de delegaties aanvaardbaar geacht, behalve wat betreft de duur van de tijdelijke afwijking van de systematische controles aan de luchtgrenzen. Bij artikel 7, lid 2 quinquies, van de tekst wordt voor een beperkte periode in een tijdelijke afwijking voorzien. Een duidelijke meerderheid van de delegaties kan in principe instemmen met deze aanpak, maar sommige delegaties wilden deze periode zo kort mogelijk houden en stelden 6 maanden voor, terwijl anderen voor een langere periode pleitten om de lidstaten de tijd te geven om hun middelen en infrastructuur aan te passen, voor zover nodig.

Het voorzitterschap beveelt een periode van 6 maanden aan, maar heeft in het licht van de opmerkingen van de delegaties in artikel 7, lid 2 quinquies, in de bijlage ook de mogelijkheid van 12 maanden tussen vierkante haken opgenomen.

Het voorzitterschap verzoekt de Raad:

- *overeenstemming te bereiken over de duur van de in artikel 7, lid 2 quinquies, op te nemen overgangperiode, en*
- *een algemene oriëntatie betreffende het voorstel vast te stellen op basis daarvan en van de tekst in de bijlage, zulks met het oog op onderhandelingen met het Europees Parlement.*

¹ Er zij op gewezen dat de wijzigingen ten opzichte van het Commissievoorstel in de bijgaande tekst zijn onderstreept.

ONTWERPVERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 562/2006 inzake het aanscherpen van de controles aan de hand van relevante databanken aan de buitengrenzen

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 77, lid 2, onder b),

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- 1) Controle aan de buitengrenzen blijft een van de belangrijkste maatregelen om het gebied zonder controles aan de binnengrenzen te beschermen. Zij wordt uitgeoefend in het belang van alle lidstaten. Een van de doelstellingen ervan is het voorkomen van bedreigingen voor de binnenlandse veiligheid en de openbare orde van de lidstaten, ongeacht de oorsprong van de bedreiging.
- 2) Het fenomeen van de buitenlandse terroristische strijders, van wie velen burgers van de Unie zijn, noopt ertoe de controles van de burgers van de Unie aan de buitengrenzen te versterken.
- 3) De documenten van personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, moeten daarom systematisch worden gecontroleerd aan de hand van de relevante databanken voor gestolen, ontvreemde, verloren en ongeldig gemaakte reisdocumenten, om te vermijden dat personen hun werkelijke identiteit verbergen.

- (3a) De lidstaten zijn verplicht om onderdanen van derde landen bij inreis systematisch te controleren aan de hand van alle databanken. Er moet worden gegarandeerd dat die controles ook bij uitreis systematisch gebeuren.
- 4) Grenswachters moeten om dezelfde reden ook personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, systematisch controleren aan de hand van de relevante nationale en Europese databanken om te garanderen dat zij geen bedreiging vormen voor de binnenlandse veiligheid of de openbare orde.
- (4a) De verplichting inzake systematische controles bij inreis en uitreis geldt voor de buitengrenzen van de lidstaten. Ze geldt ook, bij zowel in- als uitreis, aan de binnengrenzen van de lidstaten waarvoor de verificatie overeenkomstig de toepasselijke Schengenevaluatie-procedures reeds met succes is voltooid, maar waarvoor het besluit tot opheffing van de controles aan hun binnengrenzen overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de desbetreffende Toetredingsakten nog niet is genomen. Om te voorkomen dat de personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, tweemaal aan die controles worden onderworpen bij het overschrijden van de binnengrenzen van die lidstaten over land, moeten zij bij uitreis alleen op niet-systematische wijze aan die controles worden onderworpen, op basis van een risicobeoordeling.
- 5) Dankzij technologische ontwikkelingen kunnen de relevante databanken in principe worden geraadpleegd zonder het overschrijden van de grens te vertragen, aangezien de controles van documenten en personen tegelijk kunnen plaatsvinden. Automatische grenscontrolepoorten kunnen in dat verband dienstig zijn. Het gebruik van passagiersgegevens die worden ontvangen overeenkomstig Richtlijn 2004/82/EG van de Raad of overeenkomstig andere uniale of nationale wetgeving, kan er eveneens toe bijdragen dat het proces van de vereiste controles bij het overschrijden van de grens sneller verloopt. Het is bijgevolg mogelijk om zonder onevenredige negatieve gevolgen voor personen die te goeder trouw reizen, de controles aan de buitengrenzen te verscherpen en zo de personen die hun werkelijke identiteit willen verbergen of die om veiligheidsredenen of met het oog op aanhouding gesignaleerd zijn, beter te identificeren. Aan alle buitengrenzen zouden systematische controles moeten worden uitgevoerd.

- (5a) Als systematische grenscontroles (...) echter onevenredige gevolgen voor de verkeersstromen aan de grens hebben, moet het de lidstaten zijn toegestaan geen systematische controles aan de hand van databanken uit te voeren; dit moet echter alleen mogelijk zijn als uit een risicoanalyse is gebleken dat een dergelijke versoepeling niet tot een veiligheidsrisico leidt. Die risicobeoordeling moet worden verstrekt aan het Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie, dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad¹, en er moet regelmatig verslag over worden uitgebracht aan zowel de Commissie als het agentschap. Wat de luchtgrenzen betreft, mag deze afwijking echter slechts voor een beperkte overgangperiode worden toegepast.
- (5b) Indien een lidstaat voornemens is gerichte raadplegingen uit te voeren met betrekking tot personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, dient hij de andere lidstaten, het Agentschap en de Commissie daarvan onverwijld in kennis te stellen. De Commissie dient in samenwerking met de lidstaten een procedure voor deze kennisgeving te ontwikkelen in de context van het Schengenhandboek.
- 6) Bij Verordening (EG) nr. 2252/2004² van de Raad voerde de Unie een gezichtsopname en vingerafdrukken in als beveiligingselementen in het paspoort van de burgers van de Unie. Deze veiligheidskenmerken zijn ingevoerd om de paspoorten veiliger te maken en een betrouwbaar verband tot stand te brengen tussen de houder en het paspoort. De lidstaten moeten daarom ten minste één van deze biometrische kenmerken controleren als er twijfel bestaat over de echtheid van het reisdocument of de identiteit van de houder ervan. Waar dat mogelijk is, moet dezelfde aanpak worden gevolgd voor controles van onderdanen van derde landen.
- 7) Deze verordening doet geen afbreuk aan de toepassing van Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad³.

¹ Verordening (EG) nr. 2007/2004 van de Raad van 26 oktober 2004 tot oprichting van een Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (PB L 349 van 25.11.2004, blz. 1).

² Verordening (EG) nr. 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten (PB L 385 van 29.12.2004, blz. 1).

³ Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (PB L 158 van 30.4.2004, blz. 77).

- 8) *(is in de preambule naar voren opgeschoven en is nu overweging (3a)).*
- 9) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk het aanscherpen van de controles aan de buitengrenzen aan de hand van databanken als antwoord op met name de toenemende terroristische dreiging, betrekking heeft op een van de maatregelen om het gebied zonder controles aan de binnengrenzen te beschermen en dus op de goede werking van de Schengenruimte, kan deze doelstelling niet voldoende door de lidstaten afzonderlijk worden verwezenlijkt, maar kan ze beter op het niveau van de Unie worden bereikt en kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vastgestelde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het evenredigheidsbeginsel in dat artikel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- 10) Overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van Protocol nr. 22 betreffende de positie van Denemarken, dat aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en aan het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie is gehecht, neemt Denemarken niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die derhalve niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken. Aangezien deze verordening voortbouwt op het Schengenacquis, beslist Denemarken overeenkomstig artikel 4 van bovengenoemd protocol binnen een termijn van zes maanden nadat de Raad een besluit heeft genomen over deze verordening of het deze in zijn nationale wetgeving zal omzetten.
- 11) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan het Verenigd Koninkrijk niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2000/365/EG van de Raad¹; het Verenigd Koninkrijk neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is in het Verenigd Koninkrijk.

¹ Besluit 2000/365/EG van de Raad van 29 mei 2000 betreffende het verzoek van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland deel te mogen nemen aan enkele van de bepalingen van het Schengenacquis (PB L 131 van 1.6.2000, blz. 43).

- 12) Deze verordening vormt een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis waaraan Ierland niet deelneemt, overeenkomstig Besluit 2002/192/EG van de Raad¹; Ierland neemt derhalve niet deel aan de vaststelling van deze verordening, die dan ook niet bindend is voor, noch van toepassing is in het Verenigd Koninkrijk.
- 13) Wat IJsland en Noorwegen betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen inzake de wijze waarop IJsland en Noorwegen worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis², die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG van de Raad³.
- 14) Wat Zwitserland betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis⁴, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2008/146/EG van de Raad⁵.

¹ Besluit 2002/192/EG van de Raad van 28 februari 2002 betreffende het verzoek van Ierland deel te mogen nemen aan bepalingen van het Schengenacquis (PB L 64 van 7.3.2002, blz. 20).

² PB L 176 van 10.07.1999, blz. 36.

³ Besluit 1999/437/EG van de Raad van 17 mei 1999 inzake bepaalde toepassingsbepalingen van de door de Raad van de Europese Unie, de Republiek IJsland en het Koninkrijk Noorwegen gesloten overeenkomst inzake de wijze waarop deze twee staten worden betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 176 van 10.7.1999, blz. 31).

⁴ PB L 53 van 27.2.2008, blz. 52.

⁵ Besluit 2008/146/EG van de Raad van 28 januari 2008 betreffende de sluiting namens de Europese Gemeenschap van de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis (PB L 53 van 27.2.2008, blz. 1).

- 15) Wat Liechtenstein betreft, vormt deze verordening een ontwikkeling van de bepalingen van het Schengenacquis in de zin van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis¹, die vallen onder het gebied bedoeld in artikel 1, onder A, van Besluit 1999/437/EG, in samenhang met artikel 3 van Besluit 2011/350/EU van de Raad².
- 16) Wat het gebruik van het Schengeninformatiesysteem betreft, vormt deze verordening een handeling die op het Schengenacquis voortbouwt of anderszins daaraan is gerelateerd in de zin van artikel 3, lid 2, van de Toetredingsakte van 2003, artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2005 en artikel 4, lid 2, van de Toetredingsakte van 2011. De resultaten van opzoeken in het Schengeninformatiesysteem dienen artikel 1, lid 4, van Besluit 2010/365/EU van de Raad onverlet te laten.

¹ PB L 160 van 18.6.2011, blz. 21.

² Besluit 2011/350/EU van de Raad van 7 maart 2011 betreffende de sluiting namens de Europese Unie van het Protocol tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein betreffende de toetreding van het Vorstendom Liechtenstein tot de Overeenkomst tussen de Europese Unie, de Europese Gemeenschap en de Zwitserse Bondsstaat inzake de wijze waarop Zwitserland wordt betrokken bij de uitvoering, de toepassing en de ontwikkeling van het Schengenacquis betreffende de afschaffing van controles aan de binnengrenzen en het verkeer van personen (PB L 160 van 18.6.2011, blz. 19).

- 17) Deze verordening is in overeenstemming met de grondrechten en de beginselen die met name in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie zijn erkend.
- 18) Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad¹ moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd,

Artikel 1

Verordening (EG) nr. 562/2006 wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 7 wordt als volgt gewijzigd:

a) Lid 2 wordt vervangen door:

"2. Bij inreis en bij uitreis worden personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, aan de volgende controles onderworpen:

a) de verificatie van de identiteit en de nationaliteit van de persoon en de geldigheid en echtheid van het reisdocument, onder meer door de relevante databanken te raadplegen, met name:

(1) het Schengeninformatiesysteem;

2) de Interpoldatabank voor gestolen en verloren reisdocumenten;

3) nationale databanken met informatie over gestolen, onvreemde, verloren en ongeldig gemaakte reisdocumenten.

Voor paspoorten en reisdocumenten die een opslagmedium als bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 2252/2004 bevatten, wordt de echtheid van het opslagmedium gecontroleerd:

¹ Verordening (EG) nr. 562/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (Schengengrenscore) (PB L 105 van 13.4.2006, blz. 1).

b) de verificatie dat een persoon die onder het Unierecht inzake vrij verkeer valt, niet wordt beschouwd als een bedreiging voor de binnenlandse veiligheid, de openbare orde of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten, noch als een gevaar voor de volksgezondheid, onder meer door de relevante databanken van de Unie en nationale databanken te raadplegen, met name het Schengeninformatiesysteem;

c) bij twijfel over de echtheid van het reisdocument of de identiteit van de houder, (...) de verificatie van ten minste één van de biometrische kenmerken in de paspoorten en reisdocumenten die zijn afgegeven overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2252/2004 van de Raad^{*}. Waar mogelijk wordt deze verificatie ook uitgevoerd met betrekking tot reisdocumenten die niet onder die verordening vallen.

2 bis. Indien (...) raadpleging van de databanken als bedoeld in lid 2, onder a) en onder b), onevenredige gevolgen voor de verkeersstromen zou hebben, kan een lidstaat besluiten omraadplegingen gericht uit te voeren aan bepaalde grensdoorlaatposten, op basis van een beoordeling van de risico's voor de binnenlandse veiligheid, de openbare orde of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten, dan wel het gevaar voor de volksgezondheid.

De omvang en de duur van de tijdelijke beperking tot gerichte controles blijven beperkt tot hetgeen strikt noodzakelijk is en worden bepaald aan de hand van een door de betrokken lidstaat opgestelde risicobeoordeling. In deze risicobeoordeling worden de redenen voor de tijdelijke beperking tot gerichte controles toegelicht, wordt onder meer rekening gehouden met de onevenredige gevolgen voor de verkeersstromen, worden de mogelijke risico's beoordeeld en worden statistieken over passagiers en incidenten in verband met grensoverschrijdende criminaliteit verstrekt. De beoordeling wordt regelmatig geactualiseerd.

De betrokken lidstaat verstrekt onverwijld zijn risicobeoordeling en actualisering van daarvan aan het Agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie, dat is opgericht bij Verordening (EG) nr. 2007/2004 en brengrt om de zes maanden verslag uit aan de Commissie en het Agentschap over de gericht uitgevoerde controles. De betrokken lidstaat kan besluiten de risicobeoordeling of delen daarvan te rubriceren.

* Verordening (EG) nr. 2252/2004 van de Raad van 13 december 2004 betreffende normen voor de veiligheidskenmerken van en biometrische gegevens in door de lidstaten afgegeven paspoorten en reisdocumenten (PB L 385 van 29.12.2004, blz. 1).

2 ter. Indien een lidstaat voornemens is gerichte raadplegingen overeenkomstig lid 2 bis uit te voeren, stelt hij de andere lidstaten, het Agentschap en de Commissie daarvan onverwijld in kennis. De betrokken lidstaat kan besluiten de kennisgeving of delen daarvan te rubriceren.

Ingeval de lidstaten, het Agentschap of de Commissie bedenkingen bij dit voornemen hebben, stellen zij de lidstaat in kwestie daarvan onverwijld in kennis. De lidstaat in kwestie houdt rekening met deze bedenkingen.

2 quater. De Commissie dient binnen een periode van twee jaar na [datum invoegen: datum van toepassing/inwerkingtreding, afhankelijk van de definitieve formulering van artikel 2] bij het Europees Parlement en de Raad een evaluatie in van de uitvoering en de gevolgen van de leden 2 bis en 2 ter.

2 quinques. Wat de luchtgrenzen betreft, zijn de leden 2 bis en 2 ter van toepassing gedurende een overgangperiode van ten hoogste [6 maanden][12 maanden] met ingang van [in te voegen datum: datum van inwerkingtreding].

2 sexes. De raadpleging van de in lid 2, onder a), bedoelde databanken en de raadpleging van de in lid 2, onder b) bedoelde relevante databanken van de Unie en nationale databanken kan vooraf worden uitgevoerd aan de hand van passagiersgegevens die worden ontvangen overeenkomstig Richtlijn 2004/82 (EG) of overeenkomstig andere uniale of nationale wetgeving.

Ingeval deze raadpleging vooraf aan de hand van zulke passagiersgegevens wordt uitgevoerd, vindt er aan de grensdoorlaatpost een verificatie plaats. Daarbij worden de vooraf ontvangen gegevens vergeleken met de gegevens in het reisdocument en worden de identiteit en de nationaliteit van de betrokkene, alsmede de geldigheid en de echtheid van het reisdocument, geverifieerd.

2 septies. In afwijking van lid 2 worden de personen die onder het Unierecht inzake vrij verkeer vallen, bij overschrijding van de binnengrenzen van de lidstaten waarvoor de verificatie overeenkomstig de toepasselijke Schengenevaluatieprocedures reeds met succes is voltooid, maar waarvoor het besluit tot opheffing van de controles aan hun binnengrenzen overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van de desbetreffende Toetredingsakten nog niet is genomen, bij uitreis slechts op niet-systematische wijze onderworpen aan de controles bij uitreis als bedoeld in dat lid, op basis van een risicobeoordeling.

a bis) In lid 3, onder a), worden punt i) en punt ii) vervangen door:

"i) de identiteit en de nationaliteit van de onderdaan van een derde land en de geldigheid en echtheid van het reisdocument, onder meer door de relevante databanken te raadplegen, met name:

- 1) het Schengeninformatiesysteem;
- 2) de Interpoldatabank voor gestolen en verloren reisdocumenten;
- 3) nationale databanken met informatie over gestolen, ontvreemde, verloren en ongeldig gemaakte reisdocumenten.

Voor paspoorten en reisdocumenten die een opslagmedium bevatten, wordt de echtheid van de gegevens op de chip gecontroleerd, afhankelijk van de beschikbaarheid van geldige certificaten;

ii)of het reisdocument, waar van toepassing, vergezeld gaat van het vereiste visum of de vereiste verblijfsvergunning."

b) In lid 3, onder b), wordt punt iii) vervangen door:

"iii) de verificatie dat de betrokken onderdaan van een derde land niet wordt beschouwd als een bedreiging voor de openbare orde, de binnenlandse veiligheid of de internationale betrekkingen van een van de lidstaten, onder meer door de relevante databanken van de Unie en nationale databanken te raadplegen, met name het Schengeninformatiesysteem;"

c) In lid 3, onder c), wordt punt iii) geschrapt.

d) Aan lid 3 worden de volgende punten toegevoegd:

"x) De raadpleging van de in lid 3, onder a), punt i), bedoelde databanken en de raadpleging van de in lid 3, onder a), punt vi) bedoelde relevante databanken van de Unie en nationale databanken kan vooraf worden uitgevoerd op basis van passagiersgegevens die worden ontvangen overeenkomstig Richtlijn 2004/82 (EG) of andere uniale of nationale wetgeving.

Ingeval deze raadpleging vooraf aan de hand van zulke passagiersgegevens wordt uitgevoerd, vindt er aan de grensdoorlaatpost een verificatie plaats. Daarbij worden de vooraf ontvangen gegevens vergeleken met de gegevens in het reisdocument en worden de identiteit en de nationaliteit van de betrokkene, alsmede de geldigheid en de echtheid van het reisdocument, geverifieerd. "

y) Indien er twijfel bestaat over de echtheid van het reisdocument of over de identiteit van de onderdaan van een derde land, omvatten de controles, waar mogelijk, de verificatie van ten minste één van de biometrische kenmerken in de reisdocumenten."

Artikel 2

Inwerkingtreding en toepasselijkheid

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in de lidstaten overeenkomstig de Verdragen.
